

EGYETERTES

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Hova a lap scelloni részlet illeszkedik...

Kéziratok csak rendkívüli esetben...

Kiadó-hivatal:

Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Hova az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj: Váratlan postán vagy helyben...

A francia választások.

Franciaországban ma foly a választási urnák előtt ama óriási küzdelem...

Mac-Mahon a hatalom birtokában minden eselszövényre, minden erőszakra...

Franciaország ez idő szerinti elnöke sokat tanult mesterétől a decemberi csíny...

A császárság a katonája mostani rendszereivel, mostani tetteivel az bizonyítja...

Jól vessük emlétkünkbe a példát, mert rem sokára itt is ki lesz adva a jelszó: „Szavazzunk!”

A francia nemzetet most a sor, hogy szavazataival leverje a hitvány emberek uralmát.

És Franciaország, mely annyit áldozott a szabadságra, a hol a szellemi forradalom...

vel három világrészre: míg a despotia éjszaka is inogni kezd...

Kétségtelen, hogy Franciaország mostani küzdelme, mely a fenyegetett köztársaságot...

Minden kormány, amely nem a közvéleményből meríti erejét...

A fortély, az árulás, a szellemi és anyagi pressió...

Jól vessük emlétkünkbe a példát, mert rem sokára itt is ki lesz adva a jelszó: „Szavazzunk!”

Hogy Franciaország megáll Mac-Mahon ellenében, meg mérha a szavazással legyőzött is...

Mig Andrassy és Tisza urak a monarchia, főképp pedig Magyarország vezetésére...

jönnek a melyek mutatják, hogy Bismarck épen-séggel nem önzetlenül tart az orosz mellett.

Holmi kereskedelmi és vámpolitikai tárgyalások Oroszországgal...

Ugy látszik Bismarck jól értett ahhoz, minden igazságtalan felajánlásért...

A ferencvárosi választók egy része ma d. e. 10 órakor zártkörű értekezletet tartott...

Németek a magyar zandár-rendszerről.

Lindenau október 21.

Időről-időre be-betökölnek a „Egyetértés”-nek...

ségére minden rendőri közeget, ha nála alkalmazkodik...

Midőn alig léteztek Magyarhonban kis vagy nagy község...

Im, itt esetlenül a lipsei intelligencia és magam véleményem...

előt? Mert bizonyára hallották a küzdelmet, a Szajna-utca lakói?

ningpost, mint egykor Palmerstoné volt úgy most Derby grófé...

Utóhang a dunaföldvári bérletügyben.

(Trefort miniszter úr szept. 29-iki nyilatkozata.)

Október 1-jén küldöttem volt e cím alatt az „Egyetértés” szerkesztőségéhez...

Taval ilyenkor én szólaltam föl Lejtényi Györgynek a pácvári alapítványi a pesti egyetemi orvosi karnak...

Még a tavasz végén irtam volt Pestre dr. Póór Imre urak...

Baromfi-hizlalás az ó-romaiaknál. Gazdasszonyok olvasmányja.

AZ „EGYETERTÉS” TÁRCZAJA.

A KÖSZÖRÜS.

CHAVETTE JENŐ.

ELSŐ RÉSZ.

Jobban figyelve, észrevette, miszerint az nem egyéb, mint egy alvó rendszeres lélegzése.

— Valakinek kell lenni e szobában ki reám ágyam, monda magában.

Néhányzor sóhajtott és nyöszörgött, hogy az illető figyelmét felkeltse...

— Nem mozdult senki, az előbbi rendszeres lélegzés pedig ép úgy hallható volt...

— Mégis csak meg kell tudnom, hogy ki az, kit magam mellett lélegzést halok...

Emberfeletti erőlködéssel, mely azonban fájdalmas is volt...

— Alig tudott magán uralkodni, hogy meglepetésében fel ne kiáltson.

Az éjjeli lámpa fényénél gyönyörű fiatal nőt látott...

Kézét az ágy szélére helyezve szunyadt el, de alvás közben teste előre hajlott...

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

— Annélkül tehát, hogy változtatni lett volna kénytelen a lovag helyzetét...

— Igen, valóban egy női fej volt, melyet a bámuló lovag észrevett.

A csukott szemhéjjak hosszú pillái gyengéden reszkedtek...

— Ezzen ártatlan teremtesében egyestül voltak a fiatal leány bája...

— Mily szép, monda a szerelmes lovag.

Néhány percz múlva, miközben az ágya mellett alvó nőt bámulta...

— Vagy a helyett a huszonnégy óra helyett a mit itt töltött vétem...

— Csak most pillantott a lovag a szoba azon részébe...

— Nem, gondolt, e szoba nem az övé.

— Oly helyiségbe szállították a nőt mint sejtet, már hosszabb idő óta lakatlan is volt.

— Valószínűleg halálból, mindenesetre azonban azon önzó ezüldől...

— A szép nő azonban nem ébredt fel.

— Mennyire ki lehet merülni, hogy ily mélyen alszik, gondolta Beralec.

— Ezáltal merészebb lett, s most a kéz helyett az alvó homlokát csokolta meg.

— A hála azonban már nem volt elegendő, hogy e második, egy kissé hosszadalmas és forró csókot megmagyarázhasa.

— A szép alvó nő azonban dacára ennek nem mozdult...

— Ugy látszik a lovagnak tetszett a csokolózás, mert épen ismételti akarta...

— Valami sajtóságot zsejt vet észre, melyről eleinte azt hitte...

— A zöreje nem volt egyéb mint gondosan hallított lábdobogás...

A ház különféle részéből tompa kopogás hangzott, mihna titokteljes munkát végeztek...

— A lépcsőkről és folyosókról hébe korban zugus volt hallható...

— Az ajtón hallható könnyű harszolásról azt következtette a lovag...

— Ez furcsa, — monda magában, ez a ház ugylátszik telve van emberekkel.

— Bizonyos megmagyarázhatlan előérzet azt sugta a lovagnak...

— Két kezével tehát felemelt, szép apolónje fejét.

— Ez szerfelett furcsa, gondoltá bámulva a lovag.

— Mielőtt hozzáfoghatott volna, hogy újabban felülteni az alvó nőt...

— Midőn Beralec újra magához tért, már fényes nappal volt.

— Hol fog vagyok? kérde ezt, elpalástolva esodálkozását.

— Az óriás férfi hangosan és együgyűen kezdett nevetni.

— Többet engem itt támadtak meg a bolt (Folytatás következik.)

előt? Mert bizonyára hallották a küzdelmet, a Szajna-utca lakói?

— Az óriás nagy szemektel meresztett, és másodszor is nevetni kezdett.

— Hol az örögebe jut ezedbe polgár a Szajna-utca? Hiszen mi most a Mont-Blanc utcában vagyunk.

— Ugy? monda az óvatos lovag, ki jónak látta többit nem szólni.

— En találtalak polgár ezelőtt öt nappal, midőn a boltot kinyitottam, a járdán elterülve.

— Nekem nincs mit köszönöd, folytatta az óriás közönyösen...

— Surcot polgárnó.

— Bizonyára valami jószívú öreg nő? monda a lovag...

— Órag? az én asszonyom, kiáltá az óriás, legfeljebb husz éves, és legszebb asszonynak tartják az egész városrészen.

— Igen, ez Surcot polgár szobája.

— Ah! tehát a férje engedte át ágyát? monda a sebesült, kit ezen értesítés meglehetősen kellemtelenül látszott meglepni.

— No ami azt illeti, Surcot polgár azért nem lett megrövidítve?

— Hogy! hogy?

— Mert a polgárnó már három év óta özvegy.

— Istennem! szegény Surcot úr! sajnálkozott Beralec...

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

— Bizony Surcot már meghalt; annak rendje és módja szerint meghalt.

Baromfi-hizlalás az ó-romaiaknál.

Gazdasszonyok olvasmányja.

Bizonyára érekes lesz tudni azt, hogy miként hizlaltak a régiek...

A Déliaucok — írja Plinius — az elsőők voltak, kik tyukokat hizlaltak.

Fannius (11 évig consul a 3-ik puni háború előtt) törvényből kivehető...

Cato, az első római gazdasági író, ki született Tusculumban...

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

Varro — u. m. a közönséges házi tyúk, a vad és az afrikai tyúk.

